ராம. ஷை. திரு.

உ

சிவமயம்.

சந்தியாவந்தனரகசியம்.

வித்வான்

ஸ்ரீமத். சி. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

ஷெயார் சகோதரர்

வித்வான்

ஸ்ரீ. சி. நாகலிங்கபிள்ளை அவர்களால்,

பருத்தித்துறை

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

மூன்றும்பதிப்பு.

1934.

விலை சதம் 25.

79/3

உ

சிவமயம்.

மூன்றாம்பதிப்பின் முகவுரை.

சந்தியாவந்தனரகசியம் முதற்பதிப்பு அச்சிட்டமுதலாண்டிலே முற்றுஞ் செலவழிந்தன. இரண்டாம்பதிப்பும் அச்சிட்டு முற்றுஞ் செலவழிந்து பல்லாண்டு கழிந்தன. அநேகர் மூன்றாம் பதிப்பு அச்சிட்டு வெளியிடும்படி என்னைப் பன்முறையுந் தூண்டியமையால் இப்பொழுது அச்சிட்டு வெளியிட்டிருக்கின்றேன்.

நியதிப்பயன் எனவொருநூல் மிகப் பழமைவாய்ந்த ஏட்டுப் பிரதியாகவுள்ளது. இதனை இயற்றினார் இன்னாரென்று புலப்படவில்லை. சீகாழிக்கண்ணுடைவள்ளல் சந்தானத்தினருள் ஒருவரே இயற்றியிருக்கலாமென்று "தந்திரந்தேருந்தமிழ்க்காழிக் கண்ணுடைச் சம்பந்தனே" என்னும் முதற் செய்யுளின் நான்காவதடியினால் விளங்குகின்றது. இது காப்பு உள்பட நூற்றொரு கலித்துறைப் பாக்களால் ஆக்கப்பட்டுளது. குருசிஷ்யசம்வாத வாயிலாகப் பொருளைவிளக்குவது. இதுவே சந்தியாவந்தனரகசியத்திற்கு முதனூலாம்.

இந்நூலின் காப்பும், முதற்செய்யுளும், இறுதிச்செய்யுளும் இங்கே எடுத்துக்கூறுகின்றேன்.

காப்பு.

ஆகமசாரமதானகுகபத்தநியதனிற்
பாகமதானபொருளைநியதிப்பயன்றென்றே
வேகமதாகவிளம்பிடுதற்கியல்வேணுபுரத்
தேகமதானசிற்குஞ்சரக்கன்றினையேத்துதுமே.

25999 LIBRARY, KOVILOOR

முதற்செய்யுள்.

மந்திரமாவதெதுகுருவென்றவசனமேது
சிந்தனைசேருஞ்சிவதீக்கையென்றதென்செப்பியிடுஞ்
சுந்தரமானவுபதேசமேதெனச்சொல்லிடுவாய்
தந்திரந்தேருந்தமிழ்க்காழிக்கண்ணுடைச்சம்பந்தனே. (க)

இறுதிச் செய்யுள்.

சூரியன்றன்னைநமக்காரம்பண்ணிற்றொடர்பிணியின்
வீரியமான வியாதியெல்லாமறுமேல்மறுமைக்
கோரியலாமுத்தியுற்றிடுமென்னவுரைத்திடுவர்
காரியமாநியதிப்பயன்மாணவகண்டுகொள்ளே.

இந்த நியதிப்பயனென்னும் அருமைவாய்ந்த சைவசித்தாந்தஞானநூல் வெளிவருமாயின் சைவநன்மக்களெல்லாங் களிபேருவகையெய்துவர். இதனையும் விரைவில் அச்சிட்டுவெளியிட எண்ணியிருக்கின்றேன். ஆனால், இந்நூலுக்குரையுமொன்று கிடைத்துவிட்டால் சொல்லவேண்டியது என்ன? மூலத்தைமட்டும் அச்சிடுவதானல் ரூபாய் 20 முடியும். உரையுஞ்சேர்ந்தால் 100 ரூபாய் செலவாகும்.

வதிரி.
15-1-34.

இங்ஙனம்.
சி. நா.

உ
சிவமயம்.

சந்தியாவந்தன ரகசியம்.

திக்குநோக்கல்.

சந்தியாவந்தனஞ் செய்யும்பொழுது உத்தரதிசையை நோக்கியிருத்தலினாலே முத்தியும், பூருவதிசையைநோக்கியிருத்தலினாலே புத்தியும் சித்திக்கும். புத்தி-போகம்.

உத்தரதிசையை நோக்கல் முத்தியை விரும்பும் சைவர்க்கும், பூருவதிசையை நோக்கல் புத்தியை விரும்பும் வைதிகர்க்கும் உரியதாம்.

கடவுள் முத்தியையருளும் ஞானாசாரிய மூர்த்தியாயிருக்கும்போது தெற்கு நோக்கியிருத்தலினாலும் ஐந்துபாசங்களையுமொழிக்கும் அகோரமுகம் தெற்கின் கண்ணதாயிருத்தலினாலும் முத்தி காமன் உத்தரதிசையைநோக்குதலும், அக்கடவுள் புத்தியையருளும் போகரூபியாய் வீற்றிருக்கும் ஆதித்தமண்டலம் பூருவதிசையிலிருத்தலினாலே புத்திகாமன் பூருவதிசையை நோக்குதலும் உரியதாயிற்றெனவுணர்க. ஆதித்தன் மேற்றிசையையடைந்தபோது வைதிகர் அத்திசையை நோக்கிச் சந்தியாவந்தனஞ் செய்தலும் அங்குள்ள மூர்த்தியை நோக்கியேயாம்.

பூமிசுத்தி.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்துத் தானிருக்குந்தானத்தில் நீரைத் தெளித்தல் பூமிசுத்தியாம்.

அஸ்திரமந்திரம் சுத்தியைத்தருமாற்றலுடையதாதலால் அதனையுச்சரித்து நீரைத்தெளிக்கவே அத்தானஞ் சுத்தியெய்துமென்றுணர்க.

கணபதி குருவந்தனம்.

கணபதிமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசிலே மும்முறை குட்டிக் கணபதியை வழிபடுதல் சர்வவிக்கினங்களுஞ் சாந்தியாதற்பொருட்டும், குருமந்திரமுச்சரித்து நமஸ்காரமுத்திரையினாலே குருவை வழிபடுதல் மலநீக்கமுஞ் சிவத்துவவிளக்கமுமுண்டாதற்பொருட்டுமோம்.

குரு என்பது மலத்தைநீக்கிச் சிவத்தை யருள்பவர் எனப் பொருள்படும். கு - மலம். ரு - அதை நீக்குபவர்.

குருவினுடைய அருள் துணையாக முன்னின்றாலன்றி மல நீக்க முதலியன சித்தியாவாகலான், அவ்வருள் துணையாகவிற்கு மாறு குருவணக்கஞ் செய்யப்படுமென்க.

சலசுத்தி.

சலத்தில் நிரீக்ஷணம் புரோக்ஷணம் தாடனம் அப்பியுக்ஷணம் தாளத்திரயம் திக்குப்பந்தனம் அவகுண்டனம் தேனுமுத்திரை என்னும் எட்டுச்சுத்திகளுஞ் செய்தல் சலசுத்தியாம்.

இச்சுத்தியினால் அந்நீர் சிவசத்திவடிவினதாகி மேற்செய்யுங் கிரியைகளுக்கு இன்றியமையாச் சாதனமாயிருக்குமென்றுணர்க.

நிரீக்ஷணம்.

சிவமூலமந்திரமுச்சரித்துத் திவ்விய முத்திரைதாங்கி வலக்கண் நெற்றிக்கண் இடக்கண் என்னும் மூன்றினாலும் அந்தநீரைப் பார்த்தல் நிரீக்ஷணமாம். நிரீக்ஷணம் -பார்த்தல்.

வலக்கண்ணானது ஆதித்தமண்டலவடிவாயும் இச்சாசத்தி சொரூபமாயும் விளங்கும். நெற்றிக்கண்ணானது அக்கினிமண்டல வடிவாயும் ஞானசத்தி சொரூபமாயும் விளங்கும். இடக்கண்ணானது சந்திரமண்டலவடிவாயும் கிரியாசத்தி சொரூபமாயும் விளங்கும்.

வலக்கண்ணாற் பார்க்கும்பொழுது அந்நீரிலுள்ள குற்றமனைத்தும் அதனால் அகன்றதாகவும், நெற்றிக்கண்ணாற் பார்க்கும்பொழுது அங்குள்ள அக்கினியினால் அவை எரிக்கப்பட்டதாகவும், இடக்கண்ணாற் பார்க்கும்பொழுது அங்குள்ள அமிர்தத்தினால் அவ்வக்கினி தணியும்படி நனைத்ததாகவும் பாவித்தல்வேண்டும்.

ஒருகன்மஞ்செய்யுமிடத்து மந்திரம் கிரியை பாவனைஎன்னும் மூன்றுனுஞ் செய்யப்படும்.

மந்திரம் அதிதேவதையையுடையது. கிரியை முத்திரையாற் செய்யப்படுவது. பாவனை மனத்தால் நினைக்கப்படுவது.

முத்திரா என்னும் வடசொல் தேவரை மகிழ்வித்து அசுரைத் துரத்துதல் எனப்பொருள்படும். முத் - மகிழ்ச்சி. திர - வேகமாய்ச் செல்லல்.

மந்திரமுச்சரித்து முத்திரை காட்டவே அதற்குரிய அதிதேவதை பிரசன்னமாகி மகிழ்வுற்று இவன் அக்கிரியையிற் கொண்ட பாவனையை முற்றச்செய்யும். அசுரர்கள் அதற்குக் கேடுசெய்யாது தூரத்தே அகலுவர்.

மந்திரமும் முத்திரையும் அவன் அக்கிரியையிற் கொண்ட கருத்திதுவென்பதையுணர்த்தும். பாவனையாவது இக்கிரியையால் இது இவ்வாருயிற்றென மதித்தல்.

சூரியன் அக்கினி சந்திரன் என்னும் மூன்றும் சிவனுக்கு மூன்றுசத்திகள் வடிவான மூன்று நேத்திரங்களாயிருக்கும். இவன் சிவதீக்ஷாசம்ஸ்காரத்தினுலே சிவரூபம்பெற்று விளங்குதலால் இவனுக்கும் அவையே நேத்திரங்களாய் விளங்குமென்றுணர்க.

புரோக்ஷணம்.

அஸ்திரமந்திர முச்சரித்து நிமிர்த்திய பதாகைமுத்திரையையுடைய கைத்தலத்தினுல் விந்துத்தானத்துள்ள அமிர்தத்தை அந்நீரிற் றெளித்தல் புரோக்ஷணமாம். இது நிரீக்ஷணஞ்செய்யப்பட்டது சுத்தியாதற்பொருட்டுச் செய்வது.

விந்துத்தானம் புருவநடு. அங்கே வெண்மையான விந்துமண்டலம் விளங்கும். அதில் அமிர்தமிருக்கும்.

தாடனம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்துச் சுட்டுவிரல் நீட்டியகையினுல் நீரிலேதட்டி, அதிற் சிவசத்தியைப்பிரகாசிக்கச்செய்தல் தாடனமாம். தாடனம்-தட்டுதல்.

ஒருவன் கல்லையடிக்கும்போது அதனிடத்து வியாபகமாயிருக்கும் அக்கினி பொறிவடிவாய் வெளிப்படுதல்போலச், சடமாகிய இந்தப் பதார்த்தத்தினிடத்து வியாபகமாயிருக்குஞ் சிவசத்தி இத்தாடனத்தினுற் பிரகாசமாகும்.

அப்பியுக்ஷணம்.

கவசமந்திரமுச்சரித்துக் கவிழ்த்தபதாகை முத்திரையையுடைய கையினல் அதைமூடுதல் அப்பியுக்ஷணமாம். அப்பியுக்ஷணம்-மூடுதல். இது அந்நீரிற்ருேன்றிய சிவசத்தியின் பிரகாசமானது அந்தத்தானத்தை விட்டு நீங்காமல் இருக்கும்பொருட்டுச் செய்யப்படுவது.

தாளத்திரயம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து வலக்கை நடுவிரல் மூன்றினுலும் இடவுள்ளங்கையிலே மும்முறைதட்டுதல் தாளத்திரயமாம்.

இது அச்சத்தியினது பிரகாசத்துக்குக் கேடுசெய்யவரும் அசுரர் முதலாயினேரைத் தூரத்துநிமித்தம் செய்வது.

திக்குப்பந்தனம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்துச் சோடிகைமுத்திரையினுலே நான்மருங்கிலும் அக்கினிப் பிரகாசமுண்டாக்கி, அசுரர் முதலாயினேர் அவ்விடத்து வராதொழியும்படி அதற்குக்காவல்செய்தல் திக்குப்பந்தனமாம்.

அவகுண்டனம்.

கவசமந்திரமுச்சரித்துச் சுட்டுவிரல் நீட்டியகையினுல் நீரில் வளைத்து அச்சிவசத்தி பிரகாசித்திருக்குந் தானத்தைச்சூழ மதிலுண்டாக்குதல் அவகுண்டனமாம். அவகுண்டனம்-சுற்றுதல், வளைத்தல்.

இதனுல் மூன்றுமதிலும் மூன்று அகழியும் உண்டானதாகப் பாவித்தல்வேண்டும்.

தேனுமுத்திரை.

சிவமூலமந்திரமுச்சரித்துக் காமதேனுவின் நான்குமுலைபோலாக்கிய முத்திரையை நீரிற்காட்டி அதிலே காமதேனுவின் பாலைப்பொழிந்ததாகப் பாவித்தல் தேனுமுத்திரை கொடுத்தலாம்.

அஸ்திரசந்தியோபாசனம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து மும்முறை சிரசிலே நீரினாற்புரோக்ஷித்துச் சூரியமண்டலமத்தியில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுக்கு அந்நீரினால் மும்முறை தருப்பணஞ்செய்து, பத்துருச்செபித்து, மீட்டும் ஒருமுறை தருப்பணஞ்செய்து, அவரை உவப்பித்து வழிபடுதல் அஸ்திரசந்தியோபாசனமாம்.

அஸ்திரமந்திரம் பாவங்களை அழிக்கும் ஆயுதமாதலால் இது பாவங்களையழித்தல் காரணமாகச்செய்வது.

கடவுள் அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் வியாபகராய் நிஷ்களராயிருப்பினும் ஆன்மாக்கள் தம்மை வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டுச் சூரியமண்டலமுதலியவிடங்களிலே திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து அவர்கள்செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டருளுதலும் அவரது பெருங்கருணைக் குணமாம்.

தருப்பணஞ்செய்தலாவது மந்திரசகிதமான நீரை அவருக்களித்து உவப்பித்தல். தருப்பணம் - உவப்பித்தல்.

தருப்பணஞ்செய்யவே அவர் மகிழ்வெய்தி அநுக்கிரகஞ் செய்வர். அதனால் இவன்செய்த பாவங்களனைத்தும் அழிந்தொழியும். ஒழியவே இவனைப்பந்தித்த கன்மமலமானது நீக்கமுறும்.

இது கன்மமலநீக்கத்தின்பொருட்டுவைக்கப்பட்ட ஒருகிரியையாம்.

ஆசமனம்.

ஆன்மதத்துவ வித்தியாதத்துவ சிவதத்துவமந்திரங்களை யுச்சரித்துக் கோகன்னமுத்திரையையுடைய வலக்கையிற் பெருவிரலடியிற்சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்துசலத்தை மும்முறைஉட்கொள்ளுதல் ஆசமனமாம். கோகன்னமுத்திரை-பசுவின்காதுபோன்றமுத்திரை.

இவ்வாசமனத்தினால் இருக்கு யசுர் சாமம் என்னும் மூன்று வேதங்களும் பிரீதியெய்தும். ஆசமனத்தின்பின்பு உதடுகளிரண்டையுந்துடைத்தலினால் அதர்வணவேதமும் இதிகாசமும் பிரீதியெய்தும். அவற்றை அதோமுகமாகத் துடைத்தலினால் விநாயகர் பிரீதியெய்துவர்.

இஃது ஆன்மதத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவம் என்னும் மூவகைத் தத்துவங்களையுஞ் சுத்திசெய்தலாம். இத்தத்துவ

மூன்றுக்குஞ் சுத்தியதிதேவதையாவார் முறையே பிரமாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனுமாம்.

ஆன்மதத்துவமாவது பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பூதமைந்தும், கந்தம் இரதம் உருவம் பரிசம் சத்தம் என்னுந் தன்மாத்திரையைந்தும், வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்னுங் கன்மேந்திரியமைந்தும், மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஞானேந்திரியமைந்தும், மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என்னும் அந்தக் காணம் நான்கும் ஆகிய இருபத்துநான்குமாம். வித்தியாதத்துவமாவது கலை காலம் நியதி வித்தை அராகம் புருடன் மாயை என்னும் எழுமாம். சிவதத்துவமாவது சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம் என்னும் ஐந்துமாம். இவற்றுள் சத்திதத்துவம் மந்திரங்களினிருப்பிடமாதலாலும் சிவதத்துவம் லயத்தானமாதலாலும் இவைசுத்திசெய்யப்படா. எனைமுப்பத்துநான்கு தத்துவங்களுமே சுத்தியாவனவாம்.

மந்திரத்தின் ஸ்வதாவென்னு மந்தமானது அதிதேவதையைப் பிரசன்னமாக்கும். அத்தேவதை தனக்குரிய தத்துவங்களைச் சுத்திசெய்தருளும். அதாவது பிரமா தனக்குரிய ஆன்மதத்துவமிருபத்துநான்கையுஞ் சுத்திசெய்வர். விஷ்ணு தனக்குரிய வித்தியாதத்துவமேழையுஞ் சுத்திசெய்வர். உருத்திரன் தனக்குரிய சிவதத்துவமைந்தனுள் சுத்தவித்தை ஈசுரம் சாதாக்கியம்என்னும் மூன்றையுஞ் சுத்திசெய்வர்.

தத்துவங்கள் சுத்தியுறுதலாவது ஆன்மாவினாலே சனனங்கள் தோறுஞ் செய்யப்பட்டு அத்தத்துவங்களிலே கட்டுண்டுகிடக்கும் சஞ்சிதவினைகள் சிவசத்தியினாலேயழிக்கப்பட்டொழிதலால், ஆன்மாவுக்கும் அத்தத்துவங்களுக்கும் அவ்வினை காரணமாக உளதாயிருந்த தொடர்பு இன்றியொழிதலாம்.

அஃதொழியவே ஆன்மா அத்தத்துவங்களிலுள்ள தநுகரண புவன போகங்களை அதன்மேற் சென்றடையமாட்டாதெனவுணர்க.

இது மாயாமல நீக்கத்தின்பொருட்டு வைக்கப்பட்ட கிரியையாம்.

சலசுத்திவாயிலாகச் சலத்திலே வெளிப்பட்டுநின்ற சிவசத்தி அஸ்திரசந்தியோபாசனம் ஆசமனமாகிய இவ்விருகிரியைகளிலும் துணைக்காரணமாய் நின்று தனது வியாபகத்துளடங்கிய கன்மமலம் மாயாமலம் என்னும் இருமலங்களையும் ஒழித்தவாறும் உணர்ந்துகொள்க.

தொடுமிடம்.

இருதயமந்திரமுச்சரித்துப் பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலினலே முகம் வலமூக்கு இடமூக்கு வலக்கண் இடக்கண் வலக்காது இடக்காது உந்தி மார்பு வலப்புயம் இடப்புயம் சிரசு என்னும் இப்பன்னிரண்டுதானங்களையுந் தொடுதல் தொடுமிடமாம்.

இது அத்தானங்களைச் சுத்திசெய்தலும், அத்தானங்களின் அதிதேவதைகளை அதிஷ்டித்தலும், அவர்களைப் பிரீதிப்படுத்தலுமாம்.

முத்திரைக்குரிய பெருவிரல் அணிவிரல்களினதிதேவதை அமிர்தகலையும் ஈசானுமாம். தொடுமிடங்களில் முகத்துக்குக் கங்கையும், மூக்குக்குப் பிராணனும், விழிகட்குச் சூரிய சந்திரர்களும், செவிகட்கு லோகபாலகரும், உந்திக்குப் பிரமனும், மார்புக்கு உருத்திரனும், புயங்கட்கு அசுவினிதேவரும், சிரசுக்கு விஷ்ணுவும் அதிதேவதைகளாம்.

விபூதிசுத்தி.

விபூதியானது பராசத்தி வடிவமாயுள்ளது. அதற்கு அதிதேவதை அக்கினிருத்திரனும். விபூதிக்கு முதலில் நிரீக்ஷணம் புரோக்ஷணம் தாடனம் அப்பியுக்ஷணம் என்னும் நான்கு சுத்திகள் செய்யப்படும். இவை செய்தற்கருத்தைச் சலசுத்தியிலுரைத்தவாறு கொள்க.

கற்பமுறையில் அகப்படாத விபூதியைப் பஞ்சகலாமந்திரங்களினல் அபிமந்திரித்தல்வேண்டும். அது நிவிர்த்தி, பிரதிஷ்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியதீதை என்னும் பஞ்சகலைகளையுஞ் சுத்திசெய்தலாம்.

இக்கலாசுத்தியினல் தத்துவம் புவனம் வன்னம் பதம் மந்திரம் என்னும் ஏனையத்துவாக்களும் சுத்தியுறும். அதாவது, மந்திரம் பதத்தினலும் பதம் வன்னத்தினலும் வன்னம் புவனத்தினலும் புவனம் தத்துவத்தினலும் தத்துவம் கலையினலும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கும். அதனல் கலையைச் சுத்திசெய்யவே அதனுள் வியாப்பியமாயிருக்கும் தத்துவமுதலிய ஏனையத்துவாக்களும் தாமே சுத்தியுறுமென்றுணர்க.

கலாசுத்தி செய்தபின்பு ஈசான முதலிய சங்கிதாமந்திரம் பதினென்றினலும் அபிமந்திரிக்கப்படும்.

அது அக்கலைகளை வியாபித்திருக்கும் சிவசத்தியை அதிற் பிரகாசிக்கச் செய்தலாம். அதாவது, தத்துவமுதலிய ஐந்து அத்துவாக்களையும் வியாபித்திருக்கின்ற கலாத்துவாவை விந்துவானது வியாபித்திருக்கும். அவ்விந்துவைச் சிவசத்தி வியாபித்திருக்கும். அச்சத்தி சிவனோடு அக்கினியிற்சூடுபோல அபின்னமாய் அவருடைய குணமாய் விளங்கும்.

இன்னும் அச்சத்தியானது பஞ்சகலைகளைப்பொருந்தி நிற்கும் போது ஈசானிமுதலிய ஐந்துநாமங்களையுடையதாயும் விளங்கும். இச்சத்திபேதநாமங்களே ஈசானாதி பதினொருமந்திரங்களாம். இச்சத்திபேதங்கள் அக்கினியிலுள்ள சூடு ஒளி முதலிய குணங்கள் போல எவற்றினும்மேம்பட்ட எல்லையையுடைமை சர்வசகத்தையும் பூரிக்குமியல்புடைமை முதலிய அவருடையகுணங்களாய் விளங்கும். அக்குணங்களையுடைமையால் அவர் சர்வசேதனாசேதனப் பிரபஞ்சங்கட்கும் நாயகராய்விளங்குவர். அந்த நாயகத்துவமே அவருடைய ஐசுவரியமாம். அது வசித்துவமுதலிய எல்லா ஐசுவரியங்களினும் மேம்பட்டு மகத்தாய்விளங்கலால் மகதைசுவரியம்எனப்படும். அந்த மகதைசுவரியம் பொருந்துமாறே ஈசானாதி மந்திரங்களால் விபூதியை அபிமந்திரிக்கப்படுகின்றது. அந்த மகதைசுவரியம் பொருந்தியதனாற்றான் அது விபூதியெனப்படுகின்றது. விபூதி-மகதைசுவரியம்.

இதனால் விபூதியில் அத்துவசுத்திசெய்து சிவனுடைய ஐசுவரியசத்திகளை அதிற் பிரகாசிக்கச்செய்தல் விபூதிசுத்தியென்றவாறாயிற்று.

பின்பு அதற்குத்திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமும் செய்யப்படும். இவற்றின்பொருளையுஞ் சலசுத்தியிலுரைத்தவாறுகொள்க.

விபூதிஸ்நானம்.

மலஸ்நானம்.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து விபூதித்தூளியை வலதுகைப்பெருவிரல் அணிவிரல்களாலெடுத்துச் சிரசுமுதற் பாதமீறாகப்பூசி மலஸ்நானஞ்செய்தலினால் ஆன்மாவைப்பந்தித்த மூலமலமாகிய ஆணவமானது தனதுசத்தி கெட்டொழியும்.

விதிஸ்நானம்.

விபூதியை முற்குறித்த தொகுதியாகத் தரித்தல் ஆணவம் கன்மம் மாயை என்னும் மும்மலங்களையும் அதனுல் அழித்தொழிக்குங் கருத்தினுலாம்.

அப்படித் தரிக்குமிடத்து முப்பத்திரண்டு, பதினுறு, பன்னிரண்டு, எட்டு, ஐந்துஎன்னுங் கணக்குடைய தானங்களில் அவ்வவர் கொள்ளும் குருபரம்பரையின் சம்பிரதாயப்படி தரிக்கப்படும்.

இவற்றுள் சிரசு நெற்றி செவிகள் விழிகள் நாசி முகம் கழுத்து தோள்கள் கைகள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி குறி குதம் தொடைகள் முழந்தாள்கள் கணைக்கால்கள் விலாப்புறங்கள் முதுகு பாதங்கள் என்னும் முப்பத்திரண்டங்கங்களிலே தரிப்பதனுல் அட்டமூர்த்திகளெண்மரும், வித்தியேசுரரெண்மரும், லோகபாலகரெண்மரும், வசுக்களெண்மரும் பிரீதியடைவார்கள்.

நெற்றி காதுகள் தோள்கள் கைகள் முழங்கைகள் மணிக்கட்டுகள் இருதயம் நாபி விலாப்புறங்கள் முதுகு என்னும் பதினுறங்கங்களிலே தரிப்பதனுல் சிவனும், அக்கினியும், வாமை முதலிய நவசத்திகளும், அசுவினி தேவர்களும் பிரீதியடைவார்கள்.

சிரசு நெற்றி இருதயம் நாபி முழந்தாள்கள் தோள்கள் கைகள் முதுகு கடிப்புறமென்னும் பன்னிரண்டங்கங்களிலே தரிப்பதனுல் சிவனும், சத்தியும், சதாசிவனும், வாமை முதலிய நவசத்திகளும் பிரீதியடைவார்கள்.

சிரசு நெற்றி காதுகள் கைகள் இருதயம் கடிப்புறம் என்னும் எட்டங்கங்களிலே தரிப்பதனுல் பிரமாவும் சப்தரிஷிகளும் பிரீதியடைவார்கள்.

நெற்றி கைகள் இருதயம் நாபி என்னும் ஐந்தங்கங்களிலே தரிப்பதனுல் சதாசிவன், மகேசுரன், உருத்திரன், விண்டு, பிரமா என்னும் ஐவரும் பிரீதியடைவார்கள்.

இவர்கள் இத்தானங்களுக்கு அதிதேவதைகளாம். விபூதிதாரணத்தினுல் இத்தானங்கள் சுத்தியெய்தும். உடனே அதிதேவதைகள் பிரசன்னமாகி மகிழ்வுற்று இவனது மலபந்தத்தை நீக்கியருளுவர்.

விபூதி தரிக்குமிடத்துச் சிரசில் ஈசானமந்திரத்தினுலும் நெற்றியில் தற்புருடமந்திரத்தினுலும் மார்பில் அகோரமந்திரத்தினுலும் குய்யத்தில் வாமதேவமந்திரத்தினுலும் முழந்தாள்களிலும் ஏனையங்கங்களிலும் சத்தியோசாத மந்திரத்தினுலுந் தரிக்கத்தக்கது. இவ்வாறு தரித்தல் விதிஸ்கான மெனப்படும்.

இனி நெற்றி இருதயம் புயங்கள் தோள்கள் என்னுந் தானங்களில் எல்லாவருணத்தாரும் அவ்வாறங்குலவளவினதாகவும், ஏனையங்கங்களிலே பிராமணர் க்ஷத்திரியர் வைசியர் சூத்திரர் என்னும் நால்வரும் முறையே ஆறு நான்கு இரண்டு ஒன்று என்னும் அங்குல அளவினதாகவும் தரித்தல்வேண்டும். நான்கு வருணத்துப் பெண்களும் சூத்திரர்க்கு விதித்தவாறே தரித்தல் வேண்டும்.

மந்திரஸ்நானம்.

எஞ்சிய விபூதியோடு சலம்விட்டுக் கும்பமுத்திரையாகப் பிடித்து ஈசான முதலிய பஞ்சப் பிரமமந்திரங்களை உச்சரித்து மூலமந்திரத்தினுலே சிரசில் அபிஷேகஞ் செய்துகொள்ளல்வேண்டும். இது அம்மலமாசு பற்றற அகலும்படி செய்யும் மந்திரஸ்நானமாம்.

ஆகவே சிவசத்தி வடிவினதாய் விளங்கும் விபூதியால் ஸ்நானஞ் செய்துகொள்ளுதலாகிய இது ஆணவமலநீக்கத்தின்பொருட்டு வைக்கப்பட்ட கிரியையாதல் கண்டுகொள்க.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்த அஸ்திரசந்தியோபாசனம் ஆசமனம் விபூதிஸ்நானம் ஆகியமூன்றும் முறையே கன்மமல நீக்கத்துக்கும் மாயாமல நீக்கத்துக்கும் ஆணவமலநீக்கத்துக்கும் ஏதுவாவனவாய் ஒன்றற்கொன்று தொடர்புடையனவாய் அமைந்திருத்தல் காண்க.

அதிதேவதைகளுள் அட்டமூர்த்திகளாவார் சர்வர், பசுபதி, உக்கிரர், உருத்திரர், பவர், ஈசானர், மகாதேவர், பீமர் எனவிவர்.

வித்தியேசுரரெண்மராவார் அனந்தர், சூக்குமர், சிவோத்தமர் ஏகநேத்திரர், ஏகருத்திரர், திரிமூர்த்தி, ஸ்ரீகண்டர், சிகண்டி எனவிவர்.

லோகபாலகரெண்மராவார் இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் எனவிவர்.

நவசத்திகளாவார் வாமை, ஜேஷ்டை, ரௌத்திரி, காளி, கலவிகாணி, பலவிகாணி, பலப்பிரமதனி, சர்வபூததமனி, மனோன்மனி எனவிவர்.

ஆசமனம்.

அதன்பின்பு முன்போல ஆசமனஞ் செய்தல்வேண்டும்.

இது ஆணவமலம் ஒழிந்தபின்னர் முன்செய்த தத்துவசுத்தி நன்குநிலைபெறும்படிமீண்டும்அத்தத்துவங்களைச் சுத்திசெய்தலாம்.

மானதஸ்நானம்.

மூலமந்திரத்தை நாதாந்தமாகவுச்சரித்து விந்துத்தானத்திலிருந்து பெருகுகிற அமிர்தப்பிரவாகத்தினாலே தேகத்தின் உள்ளும் புறமும் அபிஷேகஞ்செய்யப்பட்டதாகப் பாவித்தல் மானத ஸ்நானமாம். மனத்தாற்செய்யும் ஸ்நானம்-மானதஸ்நானம்.

இது மும்மலசம்பந்தத்தினின்று நீங்கிய ஆன்மாவும் தேகமும் பரிசுத்தமெய்தும்படி செய்யப்படுவது.

இதில் அமிர்தம் பிரவாகிக்கும்வகையாவது பிராணாயாமத்தினாலே பிராணாதிவாயுக்களையடக்கியிருந்துகொண்டு மூலாதாரமுதல் துவாதசாந்தபரியந்தம் மூலமந்திரத்தையுச்சரித்துச் சிவனோடு ஒருமையைப் பாவிக்குமிடத்து விந்துவானது க்ஷோபிக்கப்பட்டு அதிலிருந்து அமிர்தமானது பிரவாகிக்கும். அந்த அமிர்தத்தினால் உள்ளையும் புறத்தையும் நனைத்தல் பரிசுத்தகாமாம்.

சகளீகரணம்.

சகளீகாணமாவது சிவசொரூபமுண்டாக்குதல். அதாவது முன்செய்த கிரியைகளினாலே தனக்குள்ள மாயாசம்பந்தவடிவம் ஒழிந்துவிட்டமையால், அதன்மேல்வேண்டப்படுவதாகிய சிவசம்

பந்த சொரூபத்தை உண்டாக்கிக்கொள்ளுதலாம். சகள + காணம், சகளீகரணம். சகளம்-உருவம். காணம்-செய்தல்.

கரசுத்தி.

அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து வலக்கையினலே இடக்கையையும் இடக்கையினலே வலக்கையையும் உள்ளும் புறமும் துடைத்து அக்கைகளிலுள்ள அசுசிகளை அக்கினியினற்றகித்ததாகப் பாவித்தல் காசுத்தியாம். அதன்பின்பு சத்திமந்திரமுச்சரித்து இருகைகளையுங்குவித்தல் சத்தியமிர்தத்தினல் அவ்வக்கினியின் உஷ்ணம் தணியும்படிநினைத்தலாம்.

இது கரநியாசஞ் செய்யும்பொருட்டு முன்னர்க்கைகளைச் சுத்திசெய்துகொள்ளுதலாம்.

கர நியாசம்.

இருகைகளையுஞ் சிவனுக்குரிய கமலாசனமாகப்பாவித்து அதிலே சிவனை அருச்சித்து அக்கைகளைச் சிவவடிவினவாக்கல் கரநியாசமாம்.

அஃதாவது: இருகரங்களுஞ் சத்திசிவவடிவினவாய் விளங்கும். அவ்விருகாங்களையுங் குவித்தவிடத்து அங்குட்டங்களொழிந்த மற்றையெட்டுவிரல்களும் இருதயகமலத்தின் எட்டிதழ்வடிவினவாயும், மத்தியில்வைத்த அங்குட்டவிரல் அக்கமலத்தின் கர்ணிகை வடிவினதாயும் பாவிக்கப்படும்.

குவித்த இருகைகளின்நடுவிரல் அங்குட்டவிரல்களினலே சிவாசனமந்திரமுச்சரித்து நியசித்தல் அதிலே சிவனுக்குரிய மந்திரசிம்மாசனமமைத்துப் பூசித்தலும், அதில் சிவமூர்த்தி மந்திரத்தினல்நியசித்தல் சிவனுக்குரிய சரீரமாகிய மூர்த்தியை அவ்வாசனத்தின்மீது எழுந்தருளச்செய்து பூசித்தலும், சிருட்டி திதி சங்காரம் என்னும்கிரமங்களில் அவரவர்அதிகாரத்துக்கியைந்த வொன்றுபற்றி ஐந்துவிரல்களிலும் ஈசானமுதலிய பஞ்சப்பிரமமந்திரங்களால் நியாசஞ்செய்தல் அம்மந்திரங்களினலமைந்த சிவனு

டைய சிரசுமுதலிய அவயவங்களை அவற்றில் அமைத்துப் பூசித்தலும், கைகளின் நடுவில் அங்குட்டவிரல்களினாலே வித்தியாதேகமந்திரமுச்சரித்து நியசித்தல் சிவலிங்கமூர்த்தியிலே சிவனுக்குரிய வித்தியாதேகத்தையமைத்துப்பூசித்தலும், இருகைகளின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் நேத்திரமந்திரமுச்சரித்து நியசித்தல் அச்சிவனுக்கு நேத்திரமமைத்துப் பூசித்தலும், அங்குட்டவிரலினாலே சிவமூலமந்திரமுச்சரித்து நியசித்தல் அச்சிவலிங்கமூர்த்தியில் நிஷ்களமாகிய சிவனை ஆவாகித்துப்பூசித்தலும், விரல்களில் அங்கமந்திரங்களினாலே நியாசஞ்செய்தல் அச்சிவனுக்குரிய இருதயமுதலிய அங்கங்களை அமைத்துப் பூசித்தலுமாகிய பாவனைகளையுடையனவாம். அதன்பின்பு கவசமந்திரத்தினாலே அவகுண்டனஞ்செய்தல் அதைச்சூழ மதில் உண்டாக்கலாம். இருகைகளையுங் கூட்டிக்குவித்துச் சிவமூலமந்திரத்தினாலே பாமீகாணஞ்செய்தல் முன்வைத்த மந்திரமனைத்தையும் ஏகீபாவஞ்செய்தலாம்.

இது மேலே அங்கத்தைச் சிவசொரூபமாக்குநிமித்தம் அதற்குத் துணையாய் வேண்டப்படுவதாகிய கையை முன்னர்ச் சிவவடிவினதாக்கிக் கொள்ளுதலாம். சிவனது வியாபகத்தைப் பாவித்துப் பூசிக்கவே அது சிவவடிவினதாமென்றுணர்க.

சமயதீக்ஷிதர் பஞ்சப்பிரமவடிவிற்கு அதிகாரமில்லாதவரார்தலினாலே சிவாசனமூர்த்தி பஞ்சப்பிரம வித்தியாதேக மூலமந்திர நியாசங்களின்றி அங்கமந்திரங்களான்மாத்திரம் அங்கநியாச கரநியாசங்கள் செய்தற்குரியராவர்.

இக்கரநியாசமானது சிருட்டிக்கிரமம், திதிக்கிரமம், சங்காரக்கிரமம் என முத்திறப்படும். சிருட்டிக்கிரமமாவது வலக்கைப்பெருவிரலாதியாகத் தொடங்கி இடக்கைப்பெருவிரலீறாக நியசிப்பது. திதிக்கிரமமாவது பெருவிரல்முதற் சிறுவிரலீறாக நியசிப்பது. சங்காரக்கிரமமாவது சிறுவிரல்முதற் பெருவிரலீறாக நியசிப்பது.

பிரமசாரியும் மணம்புரியாத கன்னிகையும் சிருட்டிக்கிரமங் கொள்ளற்குரியர். கிரகத்தனும் அவன்மனைவியாகிய சுமங்கலியும் திதிக்கிரமங் கொள்ளற்குரியர். வானப்பிரஸ்தனும் சன்னியாசியும் விதவையும் சங்காரக்கிரமங் கொள்ளற்குரியர். இம்முறையானன்றி மாறுபடச்செய்யின் அதனாற்றீமையே விளையுமென்றுணர்க.

அங்கநியாசம்.

அங்கத்திற் சிவவடிவை வைத்துப்பூசித்து அதைச்சிவசொரூபமாகப்பாவித்தல் அங்கநியாசமாம். அதுவருமாறு:

பெருவிரல் அணிவிரலிரண்டையுஞ் சேர்த்துச் சிவாசனமந்திரத்தினல் இருதயத்தில் நியாசஞ்செய்தல் இருதயகமலவடிவாய் விளங்குஞ் சிவாசனத்தை அதில் அமைத்துப் பூசித்தலும், சிவமூர்த்திமந்திரத்தினல் அதில் நியாசஞ்செய்தல் சிவமூர்த்தியை அவ்வாசனத்தின்மேல் எழுந்தருளச்செய்து பூசித்தலும், கையைமுஷ்டியாகப் பிடித்துப் பெருவிரலால் ஈசானமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசிலும் பெருவிரலோடுகூடிய சுட்டுவிரலால் தற்புருடமந்திரமுச்சரித்து முகத்திலும் பெருவிரலோடுகூடிய நடுவிரலால் அகோரமந்திரமுச்சரித்து மார்பிலும் பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலால் வாமதேவமந்திரமுச்சரித்துக் குய்யத்திலும் பெருவிரலோடுகூடிய சிறுவிரலால் சத்தியோசாத மந்திரமுச்சரித்துப் பாதத்திலும் நியாசஞ்செய்தல் பஞ்சப்பிரமங்களாகிய அம்மந்திரங்களினுலே சிவனுக்குரிய சிரசு முகம் இருதயம் குய்யம் பாதம்என்னும் அவயவங்கள் உண்டானதாகப் பாவித்து அவற்றைப்பூசித்தலும், பெருவிரல் அணிவிரல்களினுலே வித்தியாதேக மந்திரமுச்சரித்து இருதயத்தில் நியாசஞ்செய்தல் அங்குள்ள சிவலிங்கமூர்த்தியில் வித்தியாதேகம் வந்துபொருந்தினதாகப் பாவித்துப் பூசித்தலும், வலக்கையின் சுட்டுவிரல் நடுவிரல் அணிவிரல் மூன்றினுலும் நேத்திரமந்திரமுச்சரித்து நேத்திரங்களில் நியாசஞ்செய்தல் சிவனுக்குரிய நேத்திரங்களை அவ்விடங்களிலமைத்துப் பூசித்தலும், சிவமூலமந்திரத்தினல் இருதயத்தில் நியாசஞ்செய்தல் அங்குள்ள சிவலிங்கமூர்த்தியிலே நிஷ்களமாகிய சிவனை ஆவாகனஞ்செய்து பூசித்தலும், அதன்பின்பு பெருவிரலோடுகூடிய சிறுவிரலினல் இருதயமந்திரமுச்சரித்து இருதயத்திலும் பெருவிரலோடுகூடிய அணிவிரலினல் சிரமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசிலும் பெருவிரலோடு கூடிய நடுவிரலினல் சிகாமந்திரமுச்சரித்துச் சிகையிலும் நியாசஞ்செய்தல் அம்மந்திரங்களினுலே சிவனுக்குரிய இருதயம் சிரசு சிகையென்னும் அங்கங்கள் அவ்விடங்களிலுண்டானதாகப் பாவித்துப்பூசித்தலும், சுட்டுவிரல்களினுலே கவசமந்திரமுச்சரித்துக் கழுத்தை மூலைநடுவளாவாகச் சுற்றுதல் அம்மந்திரவடிவான கவசமுண்டானதாகப் பாவித்துப் பூசித்தலும், இடக்கையணிவிரலால் வலவுள்ளங்கையிலும் வலக்கையணிவிரலால் இடவுள்ளங்கையிலும் அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்து நியாசஞ்செய்தல் சிவ

னுடைய அஸ்திரத்தை அதிலமைத்துப் பூசித்தலுமாகிய பாவனைகளையுடையனவாம்.

பின்பு தாளத்திரயமும் திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ் செய்தல் முறையே அசுரரைத்துரத்தலும் திக்குகளில் அக்கினிப்பிரகாசமுண்டாக்கிக் காவல்செய்தலும் மதிலுண்டாக்கலுமாகிய பாவனைகளையுடையனவாம். இவை அச்சிவசொரூபத்தைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவன.

அதன்பின்பு சிவமூலமந்திரமுச்சரித்துச் சிரசுதொடங்கிப் பாதமளவாக மகாமுத்திரைகாட்டுதல் அங்கங்கு நியசிக்கப்பட்ட எல்லாமந்திரங்களையும் ஏகீபாவஞ்செய்தலாம். ஏகீபாவம்-ஒருமைப்படுத்தல்.

இங்ஙனம் மந்திரசகிதமாகச் செய்யும் கிரியாபாவனைகளினது வலிமையினாலே தன்னிடத்துச் சிவசொரூபமானது உண்டாகுமென்றுணர்க. கரநியாசமும் இவ்வங்கநியாசமும் சேர்ந்ததே சகளீகரணமாம்.

இது மேலே சந்தியாசத்தியைத் தியானிக்கவேண்டியிருத்தலின் அதற்குரிமையுடைய சிவசொரூபியாய்த் தன்னையாக்கிக்கொள்ளுதல் காரணமாகச் செய்வதெனக் கொள்ளுதலுமாம்.

சிவசொரூபத்தையடைந்தாலன்றிச் சிவத்தியானஞ் செய்யுமுரிமை யுண்டாகமாட்டாதென்க.

இனி இருதயத்தில் விளங்கும் சிவாசனமாவது பீடத்தின் அடியிலே கூர்மாசனத்தின்மேல் ஆதாரசத்தியும் அதன்மேல் அனந்தாசனமும் அதன்மேல் அனந்தனும் அதன்மேல் தர்மம் ஞானம் வைராக்கியம் ஐசுவரியம் அதர்மம் அஞ்ஞானம் அவைராக்கியம் அனைசுவரியம் என்னும் இவற்றாலாய சிங்கரூபமானஎட்டுக்கால்களும் பீடத்தின்மேல் மேகலையின் அடியில் அசுத்தமாயையவரையும் வியாபகமான அதச்சதனமும் அதன்மேற் சுத்தவித்தையின்கீழ் ஊர்த்துவச்சதனமும் அதன்நடுவிலே மாணிக்கவர்ணமான கிழங்கும் பவளம்போன்ற அங்குரமும் நீலவர்ணமான நாளமும் வெள்ளிபோன்ற இலையும் வித்தியேசுரரெண்மர் வடிவமாய்ப் பொன்போன்று விளங்கும் எட்டு இதழ்களும் அறுபத்துநான்கு கலாவடிவமாய் விளங்கும் கேசரங்களும் ஐம்பத்தோரக்கரவடிவான ஐம்பத்தொரு பீசங்களுள்ள பொன்போன்ற கர்ணிகையும் உள்ளதாய், இதழ்களோட்

டிலும் வாமாதி சத்திகளெண்மரையும் கர்ணிகையில் மனோன்மனி யையும் உடையதாய், தளாக்கிரவிருத்தத்தில் சூரியமண்டலமும் அதன் அதிபராகிய பிரமாவும் கேசராக்கிர விருத்தத்தில் சந்திர மண்டலமும் அதனதிபராகிய விஷ்ணுவும் கர்ணிகாக்கிரத்தில் அக் கினிமண்டலமும் அதனதிபராகிய உருத்திரனும் கர்ணிகையின் நடு வில் சத்திமண்டலமும் அதனதிபராகிய ஈசானும் விளங்கப்பெறுவ தாய் இங்ஙனம் ஆதாரசத்திமுதற் குடிலாசத்திபரியந்தம் பாவிக்கப் படும் மந்திரசிம்மாசனமாம்.

சிவனுக்குரிய மூர்த்தியாவது சிவதத்துவ சொரூபமாய்த் தேசோமயமாய்த் தண்டாகாரமாய்ப் பரவிந்து வியாபகமாயுள்ளவடி வமாம்.

சிவமூர்த்திக்குப் பஞ்சப்பிரமமந்திரங்கள் சிரசுமுதலிய அவய வங்களாயிருக்கும்.

வித்தியாதேகம் சிவதத்துவவரை வியாபகமானதாயும் மின்ன லையொத்த பிரகாசமுடையதாயும் விளங்கும்.

நேத்திரம் சர்வஞ்ஞதைக்கு ஏதுவாய் ஐந்துமுகங்களிலும் இரு க்கும்.

சிவம் சர்வகர்த்தத்துவமுடையதாயும் நிஷ்களமாயும் விபுவா யும் ஞானனந்தமய சொரூபமுடையதாயும் பிரகாசிக்கும்.

பிராணயாமம்.

மூக்கின் வலப்புறத்துள்ள பிங்கலைநாடியினல் அகத்திலுள்ள அசுத்தவாயுவைப் புறத்திற்கழித்தலாகிய இரேசகமும், இடப்புறத் துள்ள இடைகலைநாடியினற் புறத்தேயுள்ள சுத்தவாயுவைவாங்கி உள்ளேநிரப்புதலாகிய பூரகமும்செய்து, பூரித்த அவ்வாயுவைச்சுழு முனநாடியிற் செலுத்திக் கும்பகஞ்செய்தல் பிராணயாமமெனப்ப டும். பிராண ஆயாமம்—பிராணணைத்தடுத்தல். இயன்றளவு கும்ப கஞ்செய்தபின்பு பிங்கலைநாடியினல் இரேசகஞ் செய்தல்வேண்டும்.

இரேசகமுதலியன மாத்திரைஎன்னும் காலஅளவுகொண்டு செய்யப்படுவனவாம். இரேசகத்துக்கு மாத்திரை பன்னிரண்டு. பூரகத்துக்குமாத்திரை ஆறு. கும்பகத்துக்கு மாத்திரை அதமம் மத்

திமம் உத்தமம் என முத்திறப்படும். இருபத்துநான்குமாத்திரை அதமம். அதனிருமடங்கு மத்திமம். மும்மடங்கு உத்தமம்.

கும்பகமானது அகர்ப்பமெனவும் சகர்ப்பமெனவும் இருவிதப் படும். மந்திரமுந் தியானமுமின்றிச் செய்வது அகர்ப்பம். மந்திரத் தோடுந் தியானத்தோடுஞ் செய்வது சகர்ப்பம்.

சிவதீக்ஷைபெறாத பிராமணர் முதலினோர் பிரணவத்தினாலும், ஆசாரியன் சாதகன் என்னுமிருவரும் பன்னிருகலாப்பிராசாதத் தோடுகூடிய மூலமந்திரத்தினாலும் புத்திரகன் சமயி என்னுமிருவ ரும் சங்கிதாமந்திரங்களினாலும் பிராணாயாமஞ் செய்தற்குரியர்.

பிராணாயாமஞ்செய்யும்பொழுது விரிந்த மனமுடையனாயிருப் பிற் போகமும் ஒடுங்கிய மனமுடையனாயிருப்பின் முத்தியுஞ் சித் திக்கும்.

இது மேலே செய்யப்படுவதாகிய சந்தியாசத்தித்தியானத்தில் மனம்விரிந்து புறஞ்செல்லாது ஒடுங்கியிருத்தற்பொருட்டுச் செய் யப்படுவதாம். பிராணவாயுவைக்கும்பித்து நிறுத்தவே மனமுங்கு விந்து ஒருநிலைப்படுமென்றுணர்க.

பிராசாதம்என்பது சிவஞானகதியாகிய முத்தியைக்கொடுப் பது எனப்பொருள்படும். பிரா-சிவஞானம். சா-கதி. த-கொடுப்பது.

பிராசாதமந்திரமானது ஐந்துகலைமுதற் பதினாறுகலைவரையு முள்ள கலாபேதங்களாற் பலவிதமாயிருக்கும். அவற்றுள் ஒன்பது பன்னிரண்டு பதினாறு என்னுங் கலைகளையுடைய மூன்றுவித பிரா சாதமும் சிறந்தனவாகும். அவற்றுள்ளும் பன்னிருகலைப்பிராசாத மே மிகச்சிறந்ததாகும்.

பிராசாதமந்திரத்தின் பன்னிருகலையாவது முதலில் கோஷ கலையாகிய ஹகாரம், பின்பு மேதாகலையாகிய ஔகாரம், பின்பு இர சகலையாகிய ஊகாரம், பின்பு விஷகலையாகிய மகாரம், அதன்பின்பு விந்துகலை, அர்த்தசந்திரகலை, நிரோதிகலை, நாதகலை, நாதாந்தகலை, சத்திகலை, வியாபினிகலை, சமனாகலை, உன்மனாகலை என்னுமிவை யாம்.

இவற்றுள் சிவபீசமாகிய கோஷகலை மூலாதாரகமலமுதல் நாபிகமலபரியந்தம் வியாபித்திருக்கும். மேதாகலை இருதயகமல பரியந்தம் வியாபித்திருக்கும். இரசகலை கண்டத்தானபரியந்தம்

வியாபித்திருக்கும். விஷகலை கண்டத்தினடியிற் றொடங்கி நாவடியளவும் வியாபித்திருக்கும். விந்துகலை புருவநடுவளவும் வியாபித்திருக்கும். புருவநடுமுதற் பிரமரந்திரமளவும் உள்ள பதினோரங்குலவிடத்திலே தனித்தனி இரண்டேமுக்காலங்குலவளவில் அர்த்தசந்திரகலை நிரோதிகலை நாதகலை நாதாந்தகலை என்னும் நான்குகலைகளும் வியாபித்திருக்கும். சிவபீசமாகிய நாதமென்னும் கோஷகலையானது இக்கலைகளோடுகூடி வேறுபாடுடையதாகி மீண்டும் பிரமரந்திரசமீபத்திலே நாதமாகக் கேட்கப்பட்டதாகி ஆண்டே நாதாந்தத்தன்மையையடைந்து பிரமரந்திரத்திலொடுங்கும். அதன்மேல் ஓரங்குலவளவுடையவிடத்திலே சத்திகலைவியாபித்திருக்கும். அதன்மேல் மூன்றங்குலவிடத்திலே வியாபினிகலை வியாபித்திருக்கும். அதன்மேல் நாலங்குலவிடத்திலே சமனுகலைவியாபித்திருக்கும். மனத்தோடுகூடியதாதலின் இது சமனையெனப்பட்டது. மனத்தொழினிகழ்ச்சி யுளதாகியவித்துணையும் பாசக்கூட்டமுளதாமென்றும் அதன்மேற் பாசநீங்கப் பரபதப்பெறுதி யுளதாமென்றுமுணர்க. இனிப் பிரமரந்திரத்திலிருந்து எட்டங்குலவளவுள்ளவிடத்தின் மேலுள்ள நாலங்குலவிடத்திலே உன்மனுகலை வியாபித்திருக்கும். மனநீங்கப்பெற்றமையால் இது உன்மனையெனப் பெயர்பெற்றது. இங்கு விளங்குவதாகியசத்தியே பராசத்தியாம். இச்சாசத்திவடிவமாகிய மனமடங்கவே எல்லாத்தத்துவங்களு மடங்குமாகலின் இப்பராசத்தி எல்லாத்தத்துவங்களையுங் கடந்துநிற்குமென்றுணர்க. இனி உன்மனுந்தத்திலே பிராசாதமந்திரவாச்சியராகிய பரமசிவன் இக்கலைகளோடுகூடி விளங்குவர் அத்தானமே துவாதசாந்தமெனப்படுவது.

பிராசாதத்தாற் பிராணாயாமஞ் செய்யும்பொழுது இக்கலைகளின்மாத்திரை பிரபை காரணேசுரர் தத்துவ முதலியவற்றையுமுணர்ந்து செய்தல்வேண்டும். அவற்றின்விவரத்தை ஈண்டுவிரிப்பிற் பெருகுமாகலின் விரிந்தநூல்கள்வாயிலாகவுணர்ந்துகொள்க.

இனி ஒடுக்கமுறைபற்றிக் கலைகளைஒடுக்கிச் செல்லும்போது சமனுகலையொடுங்கவே மனத்தின்வியாபாரமடங்கும். அஃதடங்கவே பாசநீக்கமுளதாம். இங்ஙனம் நிலமுதற் சிவமீறாகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் விட்டு நீங்கியவிடத்து இச்சை ஞானம் கிரியை என்னும் சத்திகளுதிக்கும். சாதகன் அச்சத்திகளைத் தியானித்து அவற்றின்வடிவிலே அந்தர்ப்பவித்தபாவனையாகச் சிந்திக்கக் கடவன். சிவதர்மிணிதீக்ஷிதனும் ஆசாரியனும் அச்சத்திகளோடு பராசத்தியையடைந்து இச்சாஞானக்கிரியைகளையும் விட்

டுப் பராசத்தியினது வடிவிலே அந்தர்ப்பவிக்கக்கடவன். அத்தியானமுறை மேலே சந்தியாத்தியானத்தில் வருதல் காண்க.

இனிப் பிராணாயாமமுடிவிலே மூலமந்திரமுச்சரித்து வலக்கையைச் செவியில்வைத்தல் இரேசகமுதலியன செய்தவிடத்து உண்டாகிய வாயுவின்அசுத்தமானது அங்குள்ள அக்கினியினால் ஒழிந்து கை சுத்தியாதற்பொருட்டாம்.

சிவதீர்த்தகரணம்.

இருதயமந்திரமுச்சரித்துப் புருவநடுவாகிய விந்துத்தானத்துள்ள அமிர்தத்தை அங்குசமுத்திரையினால் எடுத்துச் சலத்தில்வைத்து மூலமந்திரத்தினால் அபிமந்திரித்து அந்தச் சலத்தைச் சிவதீர்த்தமாகப்பாவித்து, அதற்குத் திக்குப்பந்தனமும் அவகுண்டனமுஞ்செய்து தேனுமுத்திரைகொடுத்தல் சிவதீர்த்தகரணமாம். இது சந்தியாத்தியானத்தின் பின்னர்ச்செய்யப்படுவனவாகிய மந்திராபிஷேகம் மார்ச்சனம் அகமர்ஷணம் தருப்பணம்முதலிய கிரியைகளுக்கு உதவுமாறு அந்நீரை அமிர்தமயமாக்கி அதிலே சிவவடிவைப் பதித்து இங்ஙனம் அதனைச் சிவதீர்த்தமாக்குதலாம். சிவதீர்த்தகரணம்-சிவதீர்த்தஞ்செய்தல்.

சந்தியாத்தியானம்.

பிராதக்கால முதலியநான்குகாலங்களிலும் அவ்வக்காலங்களுக்குரிய சந்தியை யெனப்படுஞ் சிவசத்தியை இருதயமுதலிய தானங்களிலே தியானஞ்செய்தல் சந்தியாத்தியானமாம். சந்தியாஎன்பது செவ்வே தியானிக்கப்படுவது எனப் பொருள்படும். சம்-செவ்வே. தியா-தியானித்தல்.

அக்கினியோடு உஷ்ணம்போலச் சிவத்தோடு அபின்னையாய்ச் சகலரும் சாக்ஷிணியாயிருக்குஞ் சிவசத்தியே சந்தியையெனப் பெயர்பெறும். அச்சிவசத்தி அபரை பராபரை பரைஎனமுத்திறப்படும். அபரை பிராமி வைஷ்ணவி ரௌத்திரி என மூன்றுவிதப்படும். பிராமி நூறுகோடியோசனை விசாலங்கொண்ட இரத்தமண்டலத்

திலே சகலலோகங்களையுஞ் சிருட்டித்தல் காரணமாகவிருப்பள். வைஷ்ணவி இரண்டுகோடியோசனை விசாலங்கொண்ட சுவேதமண்டலத்திலே சகலலோகங்களையும் இரக்ஷித்தல் காரணமாகவிருப்பள். ரௌத்திரி மூன்றுகோடியோசனை விசாலங்கொண்ட விந்துமண்டலத்திலே சகலலோகங்களையுஞ் சங்கரித்தல் காரணமாகவிருப்பள். இனிப் பராபரை ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்தி என மூவிதப்படும். பரை இரத்தை சுக்கிலை அசிதை கிருஷ்ணை என நான்குவிதப்படும்.

சமயி பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திற்றியானித்தல் வேண்டும்.

புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலும் தியானித்தல்வேண்டும்.

நிருவாணதீக்ஷைபெற்றுச் சாதகாபிஷேகமில்லாதிருக்கும் புத்திரன் பிராதக்காலத்திலே பிராமியை இருதயத்திலும், மத்தியானகாலத்திலே வைஷ்ணவியை விந்துவிலும், சாயங்காலத்திலே ரௌத்திரியைப் பிரமரந்திரத்திலும் தியானித்தல்வேண்டும்.

சாதகாசாரியன் பிராதக்காலமுதலிய மூன்றினும் பராபரையின் பேதமாகிய ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திகளை முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரங்களிலே தியானித்தல் வேண்டும்.

சிவதர்மிணிதீக்ஷிதன் பிராதக்காலத்திலே பரையின் பேதமாகிய இரத்தையை இருதயத்திலும், மத்தியானகாலத்திலே சுக்கிலையை விந்துவிலும், சாயங்காலத்திலே அசிதையைப் பிரமரந்திரத்திலுந் தியானித்தல்வேண்டும்.

ஆசாரியன் பிராதக்காலமுதல் அர்த்தராத்திரியீருகிய நான்கு காலங்களிலும் பரையின் பேதமாகிய இரத்தை சுக்கிலை அசிதை கிருஷ்ணை என்னும் நால்வரையும் முறையே இருதயம் விந்து பிரமரந்திரம் துவாதசாந்தங்களிலே தியானித்தல் வேண்டும்.

இனி இச்சந்தியாசத்திகளுள்ளே பிராமியை அன்னவாகனத்தின்மேலே பதுமாசனம்பொருந்த இருப்பவளாய்ச், செந்நிறத்தளாய், நான்குமுகமும் சடையும் எட்டுக்கண்ணும் நான்குகையும்

வலக்கை இரண்டிலும் சிருக்கும் அக்ஷமாலையும் இடக்கையிரண்டிலும் தண்டுங் கமண்டலமுமுடையவளாய்ப், பூணூலுஞ் சிவந்த ஆபரணமும் சிவந்தபுடைவையையுந் தரித்தவளாய் இளம்பருவமும் சத்துவகுணமுமுடையவளாய்த் தியானித்தல்வேண்டும்.

வைஷ்ணவியைக் கருடவாகனத்தின்மேலே பதுமாசனம் பொருந்த இருப்பவளாய், வெண்ணிறத்தளாய், ஒருமுகமும் நான்குகையும் வலக்கையிரண்டிலும் கதையும் அபயமும் இடக்கையிரண்டிலும் சங்கும் சக்கரமுமுடையவளாய்ப், பூணூலும் வனமாலையும் வெள்ளைப்புடைவையுந் தரித்தவளாய், யௌவனபருவமும் இராசதகுணமுமுடையவளாய்த் தியானித்தல்வேண்டும்.

ரௌத்திரியை இடபவாகனத்தின்மேலே பதுமாசனம்பொருந்த இருப்பவளாய், நீலநிறத்தினளாய், ஒருமுகமும் இளம்பிறைதாங்கிய சடையும் மூன்றுகண்ணும் நான்குகையும் வலக்கையிரண்டிலும் சூலமும் அக்ஷமாலையும் இடக்கையிரண்டிலும் அபயமும் வேலும் உடையவளாய்ச், சற்றே யௌவனம்திரும்பியபருவமும் தாமசகுணமுமுடையவளாய்த் தியானித்தல்வேண்டும். இவை மூன்றும் சகுணத்தியானம்.

இனி ஞானசத்தி கிரியாசத்தி இச்சாசத்திகளை முறையே சூரியப்பிரகாசமும் சந்திரப்பிரகாசமும் அமிர்தசமுத்திரம்போற் பிரகாசிக்கும் நாதசொரூபமுமாகத் தியானித்தல்வேண்டும். இவை நிர்க்குணத்தியானம்.

பரையின் பேதநான்கனுள் இரத்தையை உதயகாலத்து விளங்கும் அநேக பாலசூரியப் பிரகாசம்போலவும், சுக்கிலையை அநேக பூரணசந்திரப் பிரகாசம்போலவும், அசிதையை அமிர்தசமுத்திரம் போற் பிரகாசிக்கும் நாதசொரூபமாகவும், கிருஷ்ணையைச் சரற்காலத்துவிளங்கும் நிர்மலசலம்போற் பிரகாசிப்பதாகவும் அத்தியந்த நிஷ்களமானதாகவும் அறிவையே காரணமாகக்கொண்டு தியானித்தல்வேண்டும். இவைஞானவழிபாடு.

இங்ஙனம் அவ்வவர்அதிகாரத்துக்கியைய அவ்வக்காலங்களுக்கேற்ற சந்தியையெனப்படும் சிவசத்திகளைத் தியானித்தபின்னர் அச்சத்திகளினுடைய வர்ணவொளி மண்டலத்தினுள்ளே தமது ஆன்மாவும் சரீரமும் பொருந்தி அந்தர்ப்பவித்தனவாகச் சிந்தித்தல் வேண்டும்.

இது கன்மம் தவம் செபம் தியானம் ஞானம் என்னும் சிவ தருமமைந்தனுள் நான்காவதாய் ஞானசமாதிகைவருதற்கு ஏது வாவதாய்ச் சமயிமுதல் ஆசாரியரீறாயுள்ளோர் தத்தம் பரிபக்கு வத்துக்கேற்பப் பெறும் அபர பர முத்திநிலைகளையுதவவல்லதாய் விளங்குவதாகிய தியானமாம். இத்தியானத்தை நாடோறும் நியம மாகச் செய்துவரின் ஞானசமாதியும் முத்தியும் எளிதிலே சித்திக் குமென்றுணர்க.

சிவசத்தி வியாபகத்துள் அத்துவிதமாகக் கலந்து மலநீங்கிச் சிவத்தைப்பெறுதலே சைவசித்தாந்த முத்தியாகலின், இஃது அச் சத்திபேதத்தைத் தியானித்து அதன் ஒளிப்பிழம்பினுள் அந்தர்ப் பவிக்கும் நிலையாக அமைந்துள்ளதென்க.

மந்திராபிஷேகம்.

கையிலே சலத்தை வைத்துக் கும்பகமுத்திரையாகப் பிடித் துக்கொண்டு ஈசான முதலிய பதினொருமந்திரங்களால் அபிமந்திரி த்து மூலமந்திரத்தினால் சிரசிலே தெளித்தல் மந்திராபிஷேகமாம். இது தான்பெற்ற அருட்பேற்றுநிலை உறுதிப்படுமாறு சிவதீர்த்த வடிவினதாகிய அமுதகும்பத்தினால் அபிஷேகஞ்செய்துகொள்ளு தலாம்.

மார்ச்சனம்.

சலத்தை வலக்கையால் மூடி நமோந்த ஈசானாதி பதினொரு மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து வலக்கையாலெடுத்து இடக்கையில் விட்டு வைத்துக்கொண்டு அவ்விடக்கையினின்றும் கீழேயொழுகு கின்ற சலத்தை வலக்கையினாலே வௌஷடந்த ஈசானாதி பதினொ ருமந்திரங்களால் சிரசிலே தெளித்தல் மார்ச்சனமாம். மார்ச்சனம் சுத்திசெய்தல்.

இது இத்தூலசரீர சம்பந்தமாய் வந்த தீவினைகளை ஒழித்தல் காரணமாகச் செய்வது. ஸ்தூலசரீரமாவது பஞ்சபூத பரிணாமமாய் வந்த இவ்வுருவுடம்பு.

அகமர்ஷணம்.

முன் இடக்கையில் வைத்திருந்த சலத்தில் எஞ்சியபாகத்தை வலக்கையிலேவிட்டு மூக்குக்குச்சமீபத்திலே பிடித்துக்கொண்டு, அது வெண்மைநிறமுள்ள சுத்தமான தர்மரூபமாய் இடமூக்குவழியாய் உட்புகுந்து அகத்துள்ள பாவத்தை யழித்ததாகவும், அந்தப் பாவம் மைக்குழம்புபோல வலமூக்கினாலே புறத்தே நீங்கிக் கையில் வந்ததாகவும் பாவித்து, வலக்காற் பெருவிரலிற் சுவாலிக்கும் அக்கினிவர்ணமான வச்சிரசிலையிலே உம்படந்த அஸ்திரமந்திரமுச்சரித்துப் புருவ நெரிப்புடனே விட்டு, அந்தப் பாவம் அதில்விழுந்து பொடிபட்டொழிந்ததாகப் பாவித்தல் அகமர்ஷணமாம். அகமர்ஷணம்-அகத்துள்ளபாவத்தை அழித்தல்.

இது சூக்குமசரீரசம்பந்தமாய் வந்த தீவினைகளை ஒழித்தல் காரணமாகச் செய்வது.

சுத்ததர்மமாவது சிவபுண்ணியம். சிவனை உபாசித்ததனால் வரும் சிவபுண்ணியமானது பஞ்சுப் பொதியை எரிக்கப்புகுந்த அக்கினிபோல இவனது பாவங்களை அழித்தொழிக்குமென்றுணர்க.

ஆசமனசகளீகரணம்.

அதன்பின்பு ஆசமனஞ்செய்தல் சூக்குமசரீரத்துக்குரிய தத்துவங்கள் சுத்தியாதற்பொருட்டும் சகளீகரணஞ்செய்தல் அச்சரீரம் சிவசொரூபமாக்கப்படும்பொருட்டுமாம். அன்றி மேற்செய்யப்படும் தருப்பணகன்மத்துக்கு அங்கமாய்ச் செய்யப்படுவதாகக் கொள்ளுதலுமாம்.

சூக்குமசரீரமாவது சத்தம் பரிசம் உருவம் இரதம்கந்தம் என்னும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளினாலும் மனம் புத்தி அகங்காரம் என்னும் அந்தக்கரண மூன்றினாலும் ஆக்கப்பட்ட புரியட்டகவுடம்பு. இது சிருட்டிகாலமுதற் சங்காரகாலம் வரும்வரையில் அல்லது இடையே முத்தியையடையின் அதுவரையில் அழியாமலிருப்பதாய், இப்பொழுது எடுத்திருக்கும் இத்தூலசரீரத்துக்கும் இது

போன்று வினைக்கீடாக அவ்வப்பொழுது எடுக்கும் பல தூலசரீரங் களுக்கும் முதற்காரணமாயிருப்பதாயுள்ளது.

கவசவேஷ்டனம்.

கவசமந்திரமுச்சரித்து வலக்கையில் அமிர்தமயமான சலங் கொண்டு தன்னை வலமாகச்சுற்றுதல் கவசவேஷ்டனமாம். வேஷ் டனம்-சுற்றுதல். இது தன்னைச் சூழக் கவசமந்திரமயமான மதி லுண்டாக்குதலாம்.

சதாசிவத்தியானமும் காயத்திரிசெபமும்.

பின்பு சூரியமண்டலத்து நடுவில்விளங்கும் சதாசிவமூர்த்தி யைத் தியானம்செய்து, சிவகாயத்திரியைப் பொன்னிறத்தளாய், ஒருமுகமும் மூன்று கண்ணும் நான்கு கையும் அக்கைகளில் வர மும் அபயமும் செபமாலையும் கமண்டலமுமுடையவளாய்த் தியா னித்து, காயத்திரிமந்திரமுச்சரித்து மும்முறை அர்க்கியங்கொடு த்து, பத்துருவாதல் எழுருவாதல் காயத்திரிமந்திரத்தைச் செபி த்தல்வேண்டும்.

தருப்பணம்.

சிவமூலமந்திரத்தினாலே மும்முறை தருப்பணஞ்செய்து பத் துருச்செபித்து, பிரதக்ஷணஞ்செய்து, சங்கிதாமந்திரம் பதினொன் றினாலும் தருப்பணஞ்செய்து, பின்பு மந்திரங்களுக்கும் தேவர்களு க்கும் இருடிகளுக்கும் மனுடர்களுக்கும் பூதங்களுக்கும் பிதிர்களு க்கும் ஆசாரியருக்கும் அவ்வவர்க்குரிய மந்திரமுச்சரித்துத் தருப்ப ணஞ் செய்தல் வேண்டும். இது அவர்களை உவப்பித்தல் காரணமா கச் செய்வது. முற்கூறிய சிவதருமமைந்தனுள் இது கன்மமெனப் படும்.

தருப்பணதீர்த்தமானது தேவதீர்த்தம், ஆரிடதீர்த்தம், மான வதீர்த்தம், பூததீர்த்தம், பிதிர்தீர்த்தம் என ஐந்துவகைப்படும்.

தேவதீர்த்தமாவது கைவிரனுனிகளாற் கொடுப்பது. ஆரிட தீர்த்தமாவது விரல்களினிறைச் சந்தியாற்கொடுப்பது. மானவதீர்த்தமாவது கனிட்டிகை மூலத்தாற்கொடுப்பது. பூததீர்த்தமாவது மணிக்கட்டிற்கொடுப்பது. பிதிர்தீர்த்தமாவது தர்ச்சனி அங்குட்டங்களின்நடுவே கொடுப்பது.

தேவதீர்த்தத்தினுலே தேவர்களுக்கும், ஆரிடதீர்த்தத்தினுலே இருடிகளுக்கும், மானவதீர்த்தத்தினுலே மனுடர்களுக்கும், பூததீர்த்தத்தினுலே பஞ்சபூதங்களுக்கும், பிதிர்தீர்த்தத்தினுலே பிதிர்களுக்கும் தருப்பணஞ்செய்தல்வேண்டும்.

தேவர்களாவார் சதாசிவன் மகேசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு, பிரமா எனவிவர்.

இருடிகளாவார் அத்திரி விசுவாமித்திரர் புலத்தியர் புலகர் கிருது வதிஷ்டர் மரீசி எனவிவர்.

மானுடர்களாவார் சநகர் சநந்தனர் சநாதனர் சநற்குமாரர் கபிலர் பிருகு பஞ்சசிகர் சிவர் உருத்திரர் பவானி பிரமா விஷ்ணு அக்கினி வாயு இயமன் சூரியன் சந்திரன் எனவிவர்.

பூதங்களாவன பிரிதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் எனவிவை.

ஆசமனசகளீகரணம்.

அதன்பின்பு ஆசமனமும் சகளீகரணமும் முன்போலச்செய்தல்வேண்டும். இது முன்செய்த தத்துவசுத்தியும் சிவசொரூப பாவனையும் நிலைபெறற்பொருட்டுச் செய்யப்படுவது.

தீர்த்தோபசங்காரம்.

முன்விந்துத்தானத்திலிருந்தெடுத்துச் சலத்தில்வைத்த அமிர்தத்தை இருதயமந்திரமுச்சரித்துச் சங்காரமுத்திரையினுலே எடு

த்துவிந்துத்தானத்தில் ஒடுக்குதல் தீர்த்தோபசங்காரமாம். உபசங்காரம்-ஒடுக்குதல்.

சூரியோபஸ்தானம்.

கைநிறையச்சலம்விட்டுப் பிடித்துக்கொண்டு சங்கிதாமந்திரம் பதினொன்றுமுச்சரித்து, மூலமந்திரத்தினாலே ஆதித்தமண்டலமத்தியில் விளங்கும் சிவபெருமானிடத்தே கொடுத்து, சூரியமந்திரத்தினாலே ஒருமுறை தருப்பணஞ்செய்து, ஆதித்தமூர்த்தியினிடத்தே சிவனைஉபஸ்தானஞ்செய்தல் சூரியோபஸ்தானமாம். உபஸ்தானம்-அடுத்தல், சார்தல்.

சந்தியாசத்தியைத் தியானித்து அதன்மேற் செய்யப்படுங் கன்மங்களடங்கிய இவையே சந்தியாவந்தனமெனப்படும். ஆகலின் இவற்றின் இரகசியங்களைமாத்திரம் ஈண்டுரைத்தனம். சந்தியாவந்தனத்தின் பின்னர்ச் செய்யப்படும் செபம் தோத்திரம் என்பன இவற்றின்வேறாகலின் அவற்றின் இரகசியங்களை ஈண்டுரைத்திலம்.

சந்தியாவந்தனரகசியம்

முற்றுப்பெற்றது.

KOVILOOR ANDAVAR
A. No.
LIBRARY. KOVILOOR